

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ОКТОБРА 1942

БРОЈ 48 — ГОД. П.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЈЕСЕН ДОЂЕ, ДРУГОГ ФРОНТА НЕМА...

КАД НА ВРБИ РОДИ ГРОЖЂЕ

РУЗВЕЛТ: — Шта мислиш Винстоне, хоћемо ли ове или идуће године да створимо други фронт.

ЧЕРЧИЛ: — То, брате, не зависи од нас већ од Немаца.

ОРТАЦИМА

Играју се шаха
Ал' само из страха
Јер већ губе рат
После сваког маха
Чекају без даха
Кад ће бити мат
И сад бога моле
У овој гурми
Да буде бар — рени...

Етишрам

Сваки шири вести журно
Јер је време коњукурно
А у све нас мода уће
Да водимо бриге туће
Не гледамо после своје
Баш као да не постоје.

ИНДИЈИ

Пилула си горка за енглеска уста
У теби су посла, замршена, густа
Из сазрелог чира већ излази гној
И кожу на шиљак сад због тебе беру
У Лондону сви се због Индије ждери
Од страха за тебе, пробија их зној.

Лондон, октобра. — На последњи Стаљинов апел, Черчил је одговорио:

— Хоћемо, брате, да створимо други фронт, хоћемо како не би, само је сада зима. Чим се време пролепша, тамо у Јуну или Јулу, будите сигурни да ћемо вам помоћи, а дотле се стрпите...

На ову изјаву Стаљин је само нешто промрмљао кроз зубе и изјавио:

— Ни у тикви суда, ни у Енглесу друга...

МНОГО ЕЛАСТИЧНО

Кујбишев, октобра. — Тимошенко је хтео да се прослави са својом ластично-дефанзивом зато је ластично толико растегао да се он прекинуо и Тимошенка одбацио чак на Волгу и Кавказ.

Не ваља кад се ластично много растеже.

ПРЕТЕРАЛИ МЕТУ

Вашингтон, октобра. — Пошто Англосаксонци производе више лађа него што им треба, они су обуставили сваки поморски саобраћај, и то знате ли због чега? Због недостатка тонаже. Њихови новосаграђени бродови имају ту ману да су без тонаже зато не могу ни пловити а још мање преносити транспорте, пошто су то бродови у — машини.

ИГРА ЖМУРКЕ

Батум, октобра. — Руска црноморска флота која је позната само по томе што су бродови и мали ратоборни револуционарни имена али врло учтиво и пацифистичко расположење — сада је остала без пристаништа па се на доколици игра жмурке кријући се од авиона осовине.

КАКО ИМ КАД ТРЕБА!

Москва, октобра. — Сад, када је Стаљинграду одзвонило, Лозовски и његове паралаже из Лондона солидарно изјављују да овај град нема никакве важности. А до пре месец дана су тврдили да је ту кључ стратешке ситуације на истоку.

Сигурно је да ће ускоро објавити како Волга није највећа европска река већ обман поточић, а Кавказ обман брежуљак.

Није лако кад кола пођу низ брдо. Онда мора да се важе на квантум.

НЕ ТЕРАЈУ МАК НА КОНАЦ

Сиднеј, октобра. — Пошто су Американци увидели да Јапанци не мисле отступити на Новој Гвинеји већ шта више настављају своју офанзиву, они су обуставили своју против-офанзиву и наставили да отступају заједно са Аустралијанцима.

Не прија им узбрдица, па то ти је!

ТО ЈЕ ПОЕЗИЈА

Вашингтон, октобра. — Поводом различитих захтева за другим фронтом, министар Нокс је изјавио:

— То је поезија па зато им стоји до воље да певају и лармају. Могу да направе и песму од тога па да певају уз гусле. Ми гледамо своја посла и ништа нас се не тиче болшевизам и његове невоље...

ПРОКЛЕТЕ НАВИКЕ

Каиро, октобра. — Заробљени нећак генерала Александера сада је објаснио зашто у Африци Енглези губе све битке од реда. Енглески официри место оружја носе штапове за голф и једина битка у којој учествују јесте голф-терен.

То је свакако лакше него штрапаци у пустињи.

ОДУСТАЛИ

Вашингтон, октобра. — Пошто нема ни војске ни англосаксонског фронта, није потребно ни заједнички командант зато се одустало од филмског конкурса у Холивуду на коме би био бран главнокомандујући али зато се чине припреме да се изабере маскота англосаксонске битнимајуће армије. За овај конкурс влада велико интересовање у свима европским круговима.

ШТА ЋЕ ИМ НАФТА!

Москва, октобра. — На питање америчких новинара шта ће радити када су изгубили кавкаску нафту, изјавио је друг Лозовски: — Кад немамо војске, тенкова и авиона који ће нам ђаво нафта. Нама сад треба хлеба да не умremo од глади, а друго се нас не тиче. За нафту нека брину Черчил и Рузвелт који су изазвали овај рат па сада нека трљају главу како знају.

Спољни...

Стаљин је зајавио у велику кризу —

Два ортака муче муку због тонаже
А компанији трећи тужно запомаже
И други фронт тражи — то је њему хитно
А Черчил и Рузвелт возају га ситно
Час им смета жега, час магла и зима
Да не гину лудо изговора има
Обећања шаљу редовно и често
За други фронт траже и време и место
А из борбе беже, ту се гине лако
Да ту ману скрију, вичу на глас, јако
Широм земног шара лаковерне траже
Кад будале нађу, скупе, са свих страна
Шаљу их да буду топовима храна.

Са источног фронта вести стигле тазе
Војници Европе преко Волге тазе
Кроз кавкаска брда, богазе и кланце
Бољшевничкој бачаи пробушише данце
Црвеној аждаји већ узеше меру
Положише канџе целату и зверу
Који се са глађу, у ранама бочи
Јер потоке крви крај Волге источи
А од Стаљинграда само спомен оста
Европа је дошла до најбољег места
И пресекла везу севера и југа
Зато сад у Москви узбуна и туга
На Кавказ и његов петролеј и нафту
Војници Европе ударише штрафту

Бродоломник

Од таласа силне траске
Не могу да држим даске
Распаде се сплав
Шта ћу сада да направим
Вид' те браћо већ се давим
Пропао сам сав.

... преглед

Сад сви јасно виде да му је крај близу

На цео фронт јужни ударише резу
Тимошенко цвили, као у кавезу
Стаљин силну земљу изгубио лудо
Сад у небо гледа — очекује чудо
А небо за њега сваки дан је црње
Из Европе мора, па већ скупља прње.

Са војшта других, ново ништа нема
Осовина свуда компанионе лема
Било у ваздуху, пустињи, на мору
Ортаци баш нигде сад немају фору
Док Чангајшек цвили, а Мак Артур дречи
Свима треба војске а не празне речи
А Лондон већ нема ни војске ни паре
Па ко помоћ шаље само — коментаре
А и кад би хтео, не би друкше мого
Јер од своје флоте изгубио много
Зато за ортаке свуда посла врућа
Јер лађе су њима и срце и плућа
Подморнице свуда продиру и ниште
Зато стално прете и нервозно вриште
А Јапан их чврсто шчепао за кики
На булуке гони свуд по Пацифику
И док компанионе сваки редом макља
Малта у пламену гори као бакља
Од другог рата сад се они боје
И зато већ сада од страха се зноје.

Видео му пут, капут

Вашингтон, октобра. — Вилки је по повратку, изјавио «Њујорк Тајмсу»:

— Много сам видео, па нисам ништа научио а да говорим не смем јер су ми ударили брњицу и запретили да ће ме најурити са цуцле па не могу да живим. главном, напишите, »видео ми пут капут...«

Источног фронта

Ти си био нада Рузвелта, Лондона

У тебе једине положише наде

Ап' са Волге тужно сада брује звона

И последња нада у бездан пропаде

Па сада ортаци овц на три ћошка
Гледају да прођу са што мање трошка.

Метеоролошки

извештај

Барометар се колеба. Док на страни осовине показује лепо време на страни шарених савезника показује непогоду.

Европа: Без већих промена. На мбрима велике буре, на копну лепо време са изузетком доње Волге, где су олује и провале облака.

Африка: На свима океанима око Африке подморски земљотреси који изазивају безбројне бродоломе. У делти Нила циганџији; у Црвеном мору буре.

Азија: Барометар пада. Могу се очекивати веће промене у Индији. У Кини магла и лак мраз.

Америка: Сувообразица и магла. Слана је пала на све прогнозе и обећања. Буре на морима и код утока већих река.

Аустралија: Време се мења на горе.

Лажна свађа

Вашингтон, октобра. — Између америчких и енглеских ђенерала настала је препирка по опробаном рецепту: »Тата на маму« о томе ко је крив што се не отвара други фронт.

Цела ова ларма и дискусија има за циљ да убеди Стаљина да се Англосаксонци живи поједоше што не могу да му помогну, па ето, не па не иде. А они ће се већ постарати да то учине идуће или 1944 године ако — не дај Боже — тада не буде касно.

Нови рекордер

»Вендел Вилки«, — кажу у Лондону. — »Чанг-Кај-Шека најзад посетио. Па сад опет у свом авиону, Домовини назад одлетио.«

Пола света лажима је кљук'о,
Селио се к'о циганска черга.
Само један успех је извук'о:
У летењу надмаши Линдберга.

Да не буде сумње

Монровка, октобра. — Рузвелт је ученио малу црначку републику коју је ословио његов претходник Монро, да би јасно и убедљиво доказао свој империјализам и непоштовање права малих народа.

Уосталом, црнци су од Америке претрпели толике невоље и неправде да их ова последња није изненадила само се надају да је последња.

Енциклопедија

Американа

Победа: Некога навући на таклак лед.

Морал: Продати рђаву робу по скупе паре.

Демократија: Јудомасонски монопол и диктатура.

Брига за мале народе: Одузети им слободу и економски их поробити.

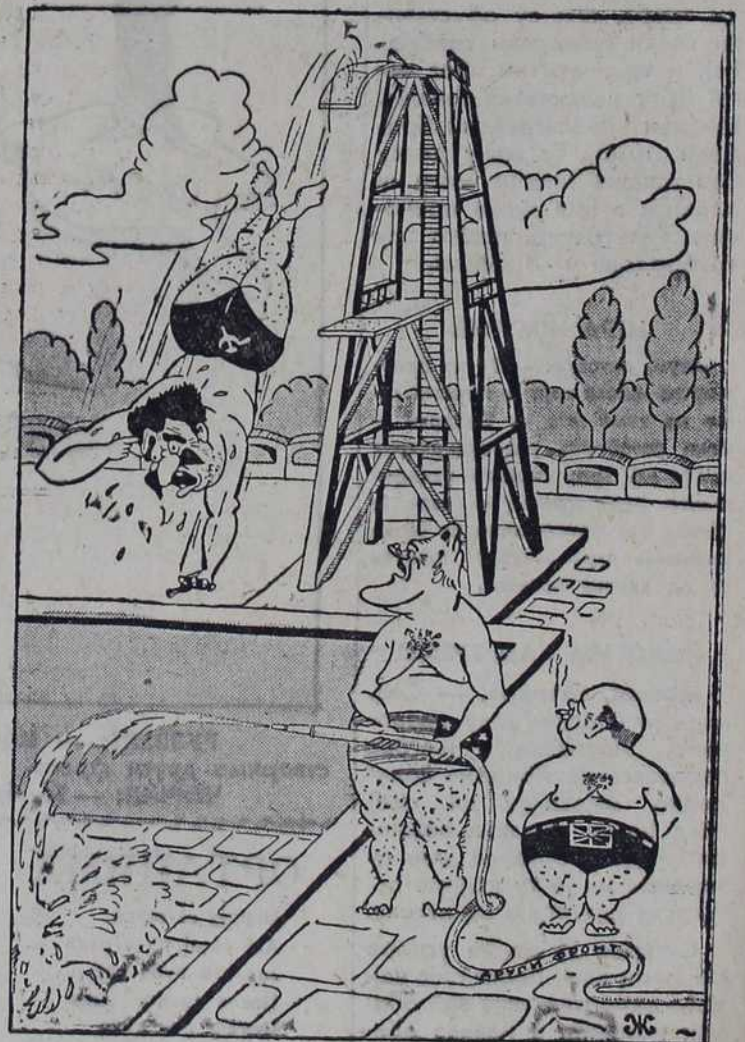
Монроева доктрина: Што је моје, то је само моје, а што је туђе, то је и моје.

Кеш анд кери: Плати унапред па шта добијеш.

Падобранац

ЧЕРЧИЛ: — Дођох, видех и... утекох...

СТАЉИН: — Сто му громава, тек сада видим да је базен празан!

РУЗВЕЛТ: — Само хладнокрвно, зато смо ми овде да га напунимо.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 18 ОКТОБАР

Сретнем данас Перу апотекара, а он само шишти, као гусан, од љутине.

— Шта ти је Перо, ако Бога знаш? — питам га сажаљиво а он врису:

— То је да се поједеш ко млад месеци. Јутрос било облачно и поче баш лепа киша, кад се око подне изведри и она моја критичка навали да идемо на трке и тако ме и ова недеља кошта две хиљаде динара.

ПОНЕДЕЉАК, 19 ОКТОБАР

Устао сам у саму зору да ухватим воз. На самој капији претрчи ми пут једна црна мачка. Ваљда што сам био бунован, ја се стресох од празноверја и већ хтедох да се вратим, али ме био стид. Дува неки ветар, праћен кишом, а ја идем без воље, уверен да ће ми се нешто догодити. Међутим, ухватио сам воз, нашао место и врло угодно путовао. Чак сам и наплатио дуг, од кога сам давно дигао руке. Ето, мени је црна мачка донела срећу.

УТОРАК, 20 ОКТОБАР

— Упропасти ме она моја несрећа — жали се на своју жену један мој познаник. — Покуповала летос грдна јаја па их остављала у хиперманган. А кад ја синоћ хтедох да направим једну кајгану, излупасмо деветнаест комада док нађосмо три добра. Када јој се ја потсмехнух, она удари у плач и на крају ја испадох крив што је она мењала мућкове у туршију.

СРЕДА, 21 ОКТОБАР

Моја жена има посету — наравно у кући — па не могу да изађем из собе док „физита“ не оде. Зато, на доколици, почех ослушкивати њихов разговор.

— Јао, моја слатка, да знате што сам награсила — чујем ја гласић моје комшике Цвете, лепе и безбрижне супруге Тоше, пензионера.

— Да вам није преврела зимница? — пита моја жена.

— Још горе и црње — одговори госпа Цвета. Замислите, јуче дошла моја Катница па ми званично каже:

„Милостива — молим вас да сутра ви и господин одете негде, ја имам госте...“

— Ју, ју — ишчуђава се моја Перса. — Па шта сте радили, црна друго?

— Шта смо могли да радимо. Знате како је тешко за послугу. Савили лепо шипке и отишли у биоскоп. Сад само чекам да ми једног дана потражи моју бунду на зајам...

ЧЕТВРТАК, 22 ОКТОБАР

Мита бакалин дао још летос да му се преврне зимски капут и та преправка га коштала ко Светог Петра кајгана, али је бар пребринуо бригу. Капут као нов. За пакост захладнело а Пера има посла у вароши па морао да обуче капут. Отишао, свршио послао али га ђаво надари да седне у „шестицу“. Путовао он лепо и у оној гужви била му врућина ал', кад хтеде да изађе, мука жива. Никако да се провуче кроз оно клупко од народа. На једвите јаде успео да се пробије до предње платформе али ту закачи куфер неке даме и распара капут, баш по средини. Наста свађа и објашњавање и све се заврши тиме да је Мита опет остао без капута.

ПЕТАК, 23 ОКТОБАР

Једна моја комшика, иначе дама из „вишег света“, која је девојаштво провела у заводу, била је код врачаре да би видела „да ли јој је муж веран“.

— Па шта вам је рекла? — питам је ја.

— Ништа! узела ми 300 динара за „сеансу“ и рекла да ми је муж веран када је у кући, али ван куће ситуација јој није јасна, „јер се зајнатила карта“.

А то знам и ја — прича она. — Али бар сада знате из друге руке — дирам је ја а она се горко осмехује...

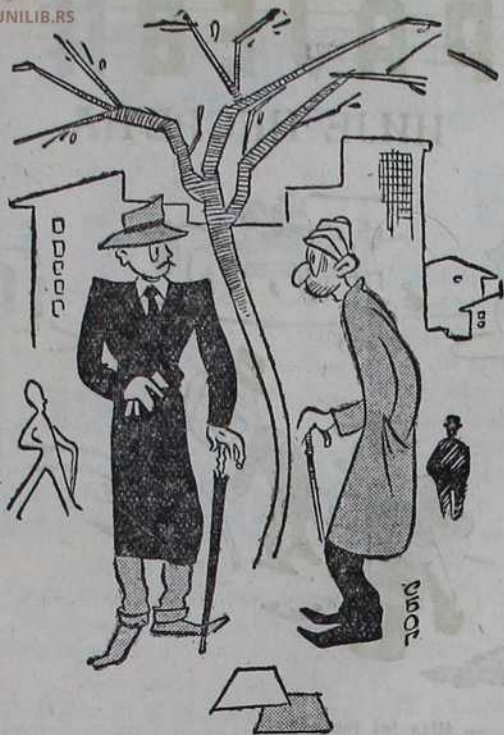
СУБОТА, 24 ОКТОБАР

Мој млекашија ми доноси млеко с мене па на уштап. Али, колико одмичемо у јесен, млеко је све воденије. Досади ми се то па му јутрос велим:

— Слушај, бре, буразеру, па ово је чиста вода. Видиш како је модро.

— Па немој да узимаш брате. Ја доносим 60 литара млека а имам 200 муштерија, сваком треба дати литар-два, а ја хоћу да ве све задовољим...

Право и каже.

— Јеси ли добио на покеру!
— Јесам. Два пута сифоном по глави и три пута тољагом по леђима.

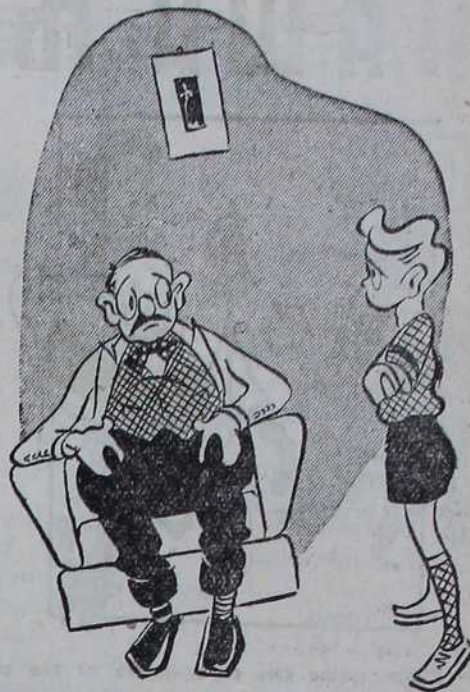
Довитљиви човек

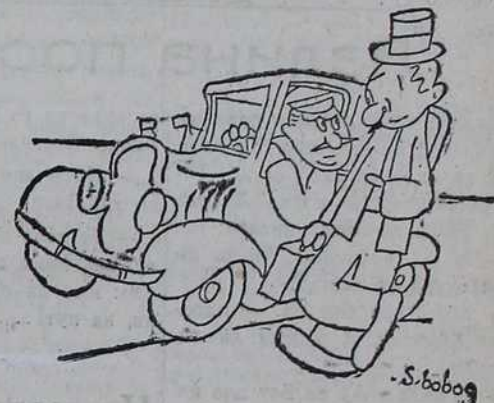
— Ово је једини начин да дођем до речи кад разговарам са својом женом.

— Нова железничка пруга пролазиће гачно кроз средину вашег дворишта.
— Шта! Зар ви мислите да ћу ја стално устajати да вам отварам капију!

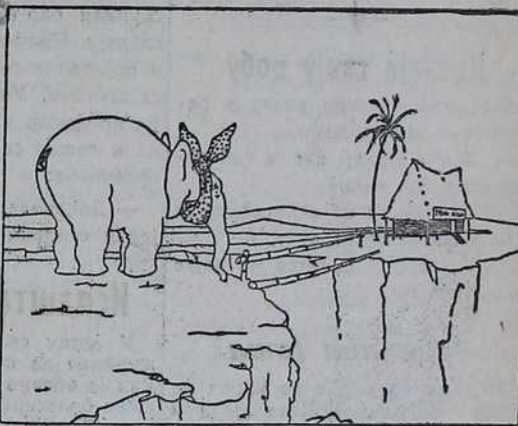

— Ако будеш добар, добићеш динар.
— А кад Еркики кажеш да буде добра, обаваш јој педесет динара.

— Колико тражите да ме одвезете до станице!
— 200 динара.
— Да ли хоћете и пртљаг!
— Пртљаг ћу вам понети фрај...
— Е па онда носите пртљаг. Ја ћу пешице.

ПОСВЕЋЕНО ОНИМА КОЈИ ПАТЕ ОД ЗУБА

— Ићи напред или окренути.

САВРЕМЕНА ЛИРА

Си, моја мала Индија!

— танго —

ВИНСТОН:
Од мене ти си, душо далеко
Млада, лепа и ватрена...
Бојим се да ми те не отме неко...
И да му не припаднеш сва...

Остарио сам, ослабио сам,
немоћан!
А младост твоја за младошћу
жуди.
...И како видим, из дана у дан...
Жеља за другим код тебе се
будуи...

Спи и буди мирна, мала моја!
Јер живот пун је лажи...

Нека се стиша врела крв твоја...
И нека ти младост изгуби дражи!

Сиекулантиу

Хватао је везе бесно
Некад лево, некад десно,
Час у шуми, час на журу
Тражио је коњукуру.
Зачин је у свакој чорби
Годио је пувој торби,
Овде пише, тамо брише
Програм му је: ко да више
Лиштити он је дрско
Па опет је сад упрско.

Има времена

Дошао школски надзорник да обиђе сеоску школу. Деца се умирила и учитељ их испитује рачуницу:

— Кажу ми, Перо, колико је два пута три?
— Тринаест.
Учитељ, кад чу, промени боју, али настави храбро даље:
— А ти, Јоцо, кажи колико је три пута пет?
— Двадесет, одговори Јоца.
— Добро, реци ти Јулка, колико је седам пута два!
— Двадесет.
Учитељ виде да му нема спаса, али се прибра и рече:
— Врло добро.
— Како добро, буну се надзорник. Па то су обичне незнанице.
— Е, па не треба бити искувише строг, господине надзорниче, одговори учитељ. Кад они буду као ви и ја, они ће знати да није тако као што сада говорите, али деца су, па их треба пустити да се мало и шегаче.

СПОРТСКЕ БОДЉЕ

Судиска песма

Од играча опомена гуди
Ко је мушко да футболу суди
Нек фатира и главу и груди
Јер су чудне код играча ћуди
Сваки од њих у потаји жуди
Да судију песницом разбуду.

СЛАБИ У РУКЕ

Коло јахача је слабо у руке
зато не може добро да промеша
коње и цокеје па се често догоди да прође пак.

САМО МИЦЕ

Британски рвач Александар
толико је попустно у форми да
не сме да се упусти ни у једну
утакмицу пошто зна да је ван

форме. Једино је у стању да игра мице на обали Нила.

РЕКОРДАН СКОК

Американски скакачи у Пацифику постигли су нов рекорд. Иако није учествовао Мак-Артур опет су нове звезде у овој дисциплини скочили са Соломонских острва чак у — Сиднеј.

БЕЗ ГРЕШКЕ

Совјетски скијаши изводе своје егзибиције по плану. На Кавказу се суљају низ брдо и све су ближе турској и персиској граници.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Од земље до сунца

Један млади суплент, веома савестан и амбициозан, морао је једном, поред српског језика и литературе, да предаје и географију у првом разреду. За овај час сиромаш суплент спремао се више него иједан његов ђак. Учио је читаве лекције, плашећи се да га ђаци не ухвате да не зна, колико је рецимо, висок Килиманџаро, а колико Попокате-петл.

Једнога дана опет, замењујући старијег колегу морао је да објашњава ђацима колико су небеска тела удаљена. Да би боље објаснио, суплент узео овај пример:

— Замислите да има жељезничка пруга од Земље до Сунца онда замислите један воз који прелази деvedесет километара на сат: тада би требало томе брзом возу, када би путовао и дању и ноћу, пуне две стотине осамдесет и три године да стигне од наше планете до Сунца.

Тек што суплент заврши, а из последње клупе зачу се глас:
— Па, молим, господине, дотле ће сав свет у возу да помре!
Суплента збуни ова примедба ђака из магареће клупе, али један из првог реда притече му у помоћ, рекавши:

— Да, али успут ће да се роде нова деца и тако ће увек бити путника.

Мило за драго

Пре неколико година уђе у једну радњу један просјак. Газда га дочека грубо и поче да га тера.

— Зашто ме терате! Нисам дошао да тражим милостињу него да вам захвалим што сте ми спасли живот. Једва сам вас нашао...

— Ја теби спасао живот? Када!
— За време рата. Били сте мој наредник, па кад оно припуца на оном љувику, ви ударисте у једну шуму, а ја за вама, и тако се спасах.

НИЈЕ НЕСРЕЋА

— Шта је! Несрећа!

— Не, моја жена ме је јуче изненадила са једном снажним, здравом девојком.

— Жено, данас сам се осигурао на сто хиљада динара.

— Није требало да ми то сада кажеш. Ево би било да сам се пријатно изненадила кад умреш.

Лалина посла

Населио се Босанац у равницу па куд год пође и што год ради увек вели: Хоћу, ако Бог да! Тако једном прође поред Лалине куће па ће га Лала упитати:

— А је ли Бошњо, 'оћеш ли и ти сутра на вашар?

— Хоћу, ако Бог да, — одговори Бошњак. А хоћеш ли ти, Лало?

— Ја вала хоћу па Бог дао ил' не дао!

Кад би сутрадан пође Босанац Лалиној кући да га позове на вашар. Кад тамо Бог казнио Лалу за оне његове речи па га претворио у жабу.

Крекетао Лала три дана и онда га Бог опет претворио у човека. После извесног времена пролазио опет Лала поред Босанче-

ве куће па га упита, хоће ли на вашар. Босанац му одговори:

— Идем ако Бог да. А 'оћеш ли ти, Лало?

— Ја вала оћу па дао Бог ил' не дао. Моје се зна ако не буде дао: има да открекећем три дана, на пут!..

На часу анатомије

Професор долази на час и акже:

— Господо, данас ћемо да разгледамо како изгледа секвенцирана жаба.

Затим завлачи руку у џеп и вади један пакет. Ученици се скупиле око њега и радознано гледају. Професор развија пакет и појављује се — један сендвич са шунком. Ученици се загледају, професор их замишљено гледа и чешка се по глави. Најзад промрља:

— Дођавола, сигуран сам да сам један сендвич појео!

Испаштање греха

У једну сеоску кућу позвали жупника да причести болесника. Кад је обавио свети чин, жупник каже болеснику:

— Видиш, драги брате, јуче си био жив и здрав, а данас... То је све зато што ниси дошао јуче у цркву.

— Истина је, одговара сељак, климајући главом нисам био у цркви него сам ишао да пецам рибу. Док сам пецао, ујела ме отровна змија, а ја сам се уплашио, пао, избио око и преломио ногу. Готово, боље би било да сам ишао да слушам вашу проповед.

— И ви тврдите да сте у расејаности бацили жену с трећег спрата.

— Да, пре тога смо становали у приземљу, а ја сам сасвим заборавао да смо се преселили.

Истина је

— Боже мој, када се само сетим да су ме некада љубиле све жене од реда, и то чим би ме виделе...

— Та шта кажете!

— Истина је... То је било када сам био мали и лежао у колицима.

ЧИК ДА НЕ ПЛАТИ...

Један зубни лекар пише једној својој пацијенткињи:

„Поштована госпођо, Жалим што сам принуђен да вас обавестим да ћу, ако ми не платите рачун у року од 48 сати дати овакав оглас у новинама: „Продаје се цела вилица зуба,

од којих су кутњаци у злату. Обратити се госпођи Јовановић, кнез Михаилова улица бр. 10-а.

Друга вера

Једног јутро, рано побегаву Лали краве из дворишта и он повиче-

— Еј, децо, пожурите, оде стока непомужена.

Најмлађа снаја њипи из кревета и онако, у краткој кошуљи, појури на улицу.

— Та виле ушле у тебе, ди'ш таква?

— Па да вратим стоку.

— Гледају те такву голу људу, јеси л' луда?

Снаја погледа на улицу, ману главом и одговори:

— Не мари, Лало, то нису наши.

НО ЈЕ ШОФЕР?

Јанко и Марко ишли су на Авалу и тамо провели у пићу и веселој дубокој ноћ. Пред зору кренули кући Јанковим аутомобилом. Кола праве страхан цикац по друму.

— Ама, Јанко, шта то радиш? пита га Марко забринуто. Пазн мало, молим те! Како то возиш?

— Ау! Па зар ја то шофирам! Зачуди се Јанко. А ја сам мислио да ти тераш кола!..

МИСЛИЛА НА СЕНИЦЕ

Самац, који се дан раније усељено у собу, рече газдарици:

— Ноћас сам нашао нешто у овој соби.

Газдарица: Код мене тога нема, то сте ви морали само донети!

Самац: Кад кажете онда је сигурно тако. Била је једна новчаница од пет стотина динара.

Познаје своју робу

Винарски трговац улази у ресторана и пита газду:

— Јел'те молим вас, а где набављате ово вино?

— Зар ме се не сећате? па ја сам ваша муштерија!

— А, заиста! Е, онда ми дајте једну ракију.

Јуначина Јаша

Недеља по подне па народ не ради. Неколико Лала стоји и разговарају ко би могао да прескочи јендек пун воде и блата.

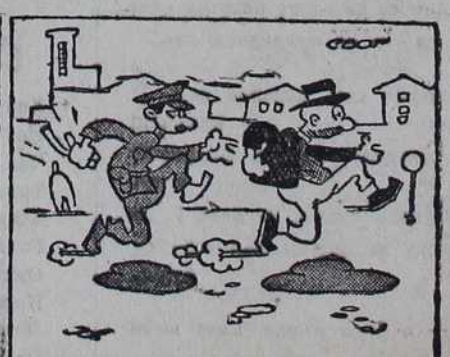
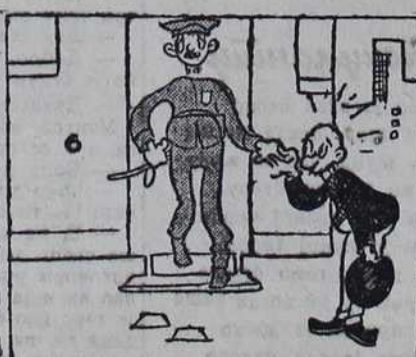
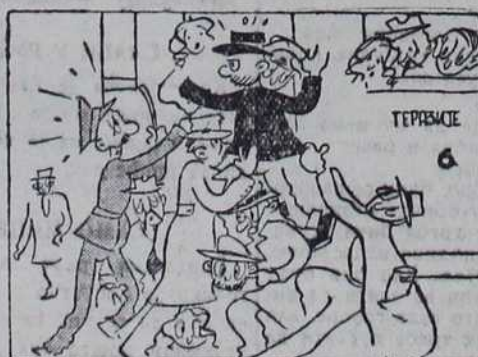
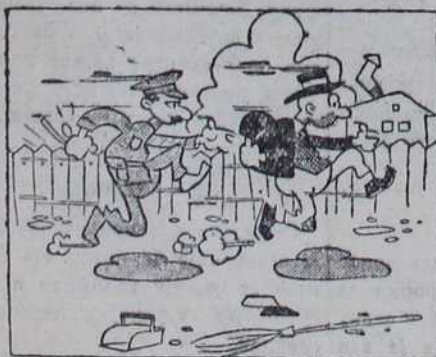
Мало даље од њих стоји Јаша и слуша разговор. У том рече један из групе:

— Хајд' да се кладим с вама да ће Јаша уз један корак такм прескочити.

Навалише на Јашу, а он се брани и одбија, али опет некако се окуражи. Заврну гаће, испрси се, па потрча свом снагом и... трес усред јендека. Онако седећи у блату, он им довикну:

— А што ме ког врага терате кад знате каки сам!

Лојов Јуца и ревносни жаца

ШИРЕНА СТРАНА

Мале шале с малим брадом
ИСКРЕН ОДГОВОР

Судија: — Што сте обили касу?
Лопов: — Зато што је била закључана.

— Како да у целој вашој библиотеци имате само једну књигу?
— То је каталог књига које сам позајмио својим пријатељима!

— Хтео бих да те претставим мојој жени.
— Зашто?
— Да би оценила да ли се заиста удала за најружнијег човека на свету!

— Зашто се не ожениш? Адам наш праоц био је ожењен, каже госпођа своје вратару.
— Знам да је био ожењен, али знам и то да је кратко време после женидбе изгубио своје место.

— Ако не будете следовали мојим саветима, знајте да ћете ускоро изгубити све зубе!...
— И онда?
— Онда ћете се уједати за прсте што ме нисте послушали!

— Ви ми се чините искувише млади да бисте се могли оженили мојом ћерком...
— Искувише млад!.. Знаете ли да ја већ патим од реуматизма!

— Познајете ли овај нож, пита судија оптуженог.
— Познајем, господине судија.
— Хвала Богу, најзад признајете.
— Па молим вас, то је нож који ми три недеље из дана у дан показују.

— Докторе, не могу ока да склопим целу ноћ. Толико ме боли зуб.
— А, а, па како би било да узмете мало камил-теја?
— Па узимам...
— А како би било да не узимате?...

КАКВА ЈЕ РАЗЛИПА
— Чик погоди?
— Хоћу.
— Каква је разлика између поцепане ципеле и напрслог лонца?
— Не знам, брате!
— Е знам ја: У подерану ципелу улази вода, споља, а из пукнутог лонца цури напоље!

Окреће се село

— Кад сам био млад, око мене се окретало цело село.
— Зар си још као млад исто оволико пне.

Бодликава козерија

Завлада код нас нека епидемија заљубљивања па све живо болује и куња. Ја знам људе који ни у време највећег благостања нису гледали женски свет а данас полудеше. Сад се, хвала Богу, рано смрква па се не може улицом проћи од заљубљених парова а о парковима и биоскопима не вреди говорити. Загустило па све клупе заузете а од уздаха и шапутања стално се чује неки жагор. Просто, дивота једна. Па бар да је ова зараза ограничена само на млађи свет па ђене-ђене ал, она баш ударила у старије. А ту и лежи опасност јер код старијих је срце ослабило од штрапаца и секирације па одмах клоњу.

Један старији господин, који има одрасле унучиће, саплео се на праг једне младе плавојке и наче распуштенице и како је пао, ту и остао. Узалуд биле све враџбине, претње и савети он остао чврст као стена. И, можда би вечно остао уз плавојку, као оковани Прометеј, да

КО СЕ ЖЕНИ

Повео отац шестогодишњег синчића у шетњу изван вароши па седе с њим испод једног храста украј пута да се мало одмори.

Дечко спези на ливади стадо оваца, а у близини стада спези мало пиле и магарицу где мирно пасу док се магарац беше испружио на трави.

— Дечко спези на ливади стадо оваца, а у близини стада спези мало пиле и магарицу где мирно пасу док се магарац беше испружио на трави.

— Гле, тата, је ли оно пуле?
— Јесте, сине, пуле.
— А ко му је оно? опет ће дете, показујући на магарицу.
— То му је мајка.
— А оно, што тамо лежи?
— То му је отац.
— Па зар се и магарци жене? упита дете.
— Магарци се само и жене, одговори му отац.

СЛИЧНО

— Ја пијем свако јутро шољу топле воде!
— И ја такођер — али моја жена то назива кафом.

ШТА ТРЕБА КОРЕТИ

Чувеном научнику, професору Балроту, досађивао је својим ласкањем један студент који је, и наче, врло слабо пролазио на испитима. Једнога дана он сrete професора на улици, љубазно га поздравил и љубазно се понуди да му понесе неколико књига, које је професор носио под пазухом, до Универзитета.

Балрот се намргоди, јер ласкање није волео, па рече:
— Књиге ћу носити ја сам али ако већ хоћете да ми причините задовољство ви понесите собом бар један део мога знања.

ИНТЕРПУНКЦИЈА

За време кнеза Милоша у Варварину био је капетан Јоца Додић, веома познат и ваљан у служби, али човек „стара кова“.

Једнога дана дође у његов срез инспектор. Капетан га лепо прими и предаде му један извештај за кнеза. Инспектор прегледа извештај, па се окрете капетану и рече:
— Капетане, извештај ти није баш у реду.
— Како то може бити! зачуди се капетан и дозво свога писара који је писао извештај.

га она сама није редуцирала. Плавојка вели да се сажалила на његову породицу, а његова жена тврди да су му понестале паре и друга љубавна џебана па је зато најурен. Било како било, та љубавна жртва сада куња код куће, као реконвалесцент и вреба нову прилику да се саплете.

Захвални од срца

— Позвала сам Костићеве на ручак али они нису могли да дођу.
— Па јеси ли им се захвалила!

Народне мудре изреке

Паметан мисли што говори а будала говори све што мисли.

Рибарева мајка ретко када руча а ловчева никада.

Ствар коју купи будала ни стотина најпаметнијих не може да прода.

Сиротињска захвалност и газдинска доброта касно се чују.

На родно дрво сви се бацају каменом а на неродно нико ни главу не окреће.

Други се опет заљуби у рођену свастикку, отера жену и сада се свастика слади са туршијом и пекмезом који је спремила његова жена, а он пао са зла на горе.

Трећи се заљубио у једну удовицу — пиљарку и сада по цео дан шени за тезгом и продаје паприке месечарке и купус, иако је машински инжењер. Оваквих и сличних примера има безброј и ко би их све набројао пошто је ретка београдска кућа у којој по неко не болује од ове болести. Најзад, најчудније код ове болести је то, што ниједан болесник неће да призна да је болестан па се ногама и рукама брани од лекова и лечења.

Има неразумних и тврдоглавих људи који тврде да ово није епидемија већ бес и разузданост, али се ја са тиме не слажем, јер нормалан човек не може данас да мисли на измотацију и залудницу већ само онај који има ватру и то бар 40 у — хладу.

ЦИЛЕ

КО ЈЕ РАСПИКУЋА

Млади супрузи доживели су прву свађу, која је почела због женине гардеробе. Угледајући се на своје пријатељице, жена је тражила од мужа да јој купи две сребрне лисице. Муж се у почетку разложно бранио, али кад је видео да жена не попушта, почео је да праска.

— То тако не иде!.. Ти си постала распикућа!
— Ја те молим да своје особине не приписујеш жени, одговара хладно жена. Распикућа сам ја што не желим да будем последња у друштву и да служим за потсмех и што тражим нешто без чега се не може замислити гардероба једне даме, а ти си још пре три месеца купио апарат за гашење пожара и још увек не знам зашто си га узео.

— Видиш, Нада сусетка каже да сам теби слична.
— Није, него! Ти мени можеш да будеш слична, али ја теби баш никако.

Мале шале с великом брадом
НЕСМОТРНОСТ

Муж: — Ало, јеси ли ти срце моје?
Жена: — Ја сам! А ко је тамо?

— Јесте ли задовољни са овом собом, госпођо?
— Јесам, само је овај зид таканак, па се све може чути шта говоримо.
— Па метните један дебљи ћилим преко зида.
— Знаш, али ми онда нећемо чути шта тамо говорите.

— Мамице, да знаш само што смо се данас лепо играли писмо-наша.
— А како, децо?
— Знаш, ми смо свима на нашој улици бацили по једно писмо у сандуче за пошту, који стоје на вратима.
— А где сте добили толика писма?
— Ја сам их узео из твог писаћег стола. Тамо је било пуно, сва лепо свезана плавим тракама.

Вратар (управитељу луднице):
— Дошао један непознати господин и пита да ли је неко од наших пацијената побегао!
Управитељ: — А зашто то пита?
Вратар: — Каже да је неко побегао с његовом женом!

Чиновник упада првога сав срећан у кућу.
— Шта је било, због чега си тако весео? упитаће жена.
— Замисли, молим те, благајник је погрешно, па уместо плати исплатио ми забране.

— Отпратићу вас... каже жандарм једном пијаници који лежи на земљи. Где станујете?
— На Златибору!

ШАЛИЛА СЕ...

Жена: — Одлучила сам да те оставим. Не могу више да те подносим... Идем својој мајци.
Муж: — Добро... Спакуј лепо твоје ствари а ево ти новаца за пут...
Жена: — То је мало што ми дајеш! То је једва за одлазак а шта ћу за повратак!

Учитељ пливања

— Не можете да говорите са милостивом госпођом, јер се управо налази у кади.
— О, то не мари ништа, ја сам учитељ пливања.

да пред вратима стоји један од оних радозналца који су створени само да сметају. Посетилац се љубазно насмеши и рече:
— Одавно имам жељу да вас лично упознам.

КАКО ТИ ОВО ПИШЕШ? УПИТА КАПЕТАН.

Писар се збуни, ноге му клецају и не зна шта је по среди.
— Какав ти је ово краснопис? упита инспектор. Кам' ти воће точка? Кам' ти воће двије точке? А кам' ти воће удивљеник? Не може се читати!

РАЗЛИЧИТЕ ЖЕНЕ

Познати немачки уметник Готфрид Шадов није волео да има посете у своје атаљеу. То су сви знали и ретко га је ко узнемиравао при раду. Једнога дана када је Шадов са великом вољом радио, неко закуца на његова врата. Против воље он пође да отвори и мрзовољно констатова

Интересантно — прогунђа уметник мрзовољно. А ја баш имам супротну жељу. И при тим речима он му залупи врата испред носа.

БОЉЕ ОН ПРВО

Дворска будала француског краља Франсоа I потужи се једном краљу да му неки охолци дворјанин прети да ће га убити. Краљ, да би га утешно, рече:
— Ако би се догодило да те он убије, знај да ће он пет минута доцније умрети. Дворска будала се, међутим, још више снужди и вртећи глазом одговори:
— Знате, сире, ја бих више волео кад би се то догодило пет минута пре моје смрти.

»А шта тебе дотера у врс несрећничке« упита писар неког лопова. — »Жандар, господине«, одговори лопов мирно.

Мама није од мајмуна...

s.bobos
72

— Мама, је ли истина да је човек постао од мајмуна!
— Ти можда јеси, ја нисам...

Народне ипталнице

Тужила се по гори Несрећа:
Будале ми људи додијаше
Побудале — па Несрећу криве!

Питали људи неслогу: — Где си се родила? „Где и ви!“ „А где најрадије живиш?“ „Међу Србима!“

Питали лекара: — „Од које се болести најмање умире а од које највише?“

„Најмање од глади, а највише од прекомерног јела и пића!“

Питали синови оца: „Када човек најслађе једе? „Кад огладни и кад му не претекне!“

Млад трговац питао старога: „На шта ми ваља у послу пазити?“ „Јевтине је продавати, вересије не давати!“

Питао младић попа: „Данас, да не побегох, хтеде ме једна цура силом пољубити. Јели то мој или њезин грех? — „Твој! И за окајање тога греха треба да поједеш оку сена!“

Питали удовицу кад се преудала: „Јели ти овај муж милији од првог?“ — „Први је био, а овај омилио.“

Питали удовца: „Јели ти ова милија од оне прве?“ — „Прва била, друга вила!“

Питали стару керушу: „Хоћеш ли стално овако лајати?“ — „Сведок не липшем; јер другог заната од мајке нисам ни научила.“

Погрешка се опростити даје
Кад се увиди и кад се признаје.

Како мали ПЕРИЦА замишља....

...ХАРМОНИЧАН БРАК

РАВАЈЛО пазари

одам ти Ја по сокаци а Са свик страна салећео народ Па неда ока отворити. оће бре да ми отму котарицу и вреће а Ја се браним од тог кијамета Па утеко у једну радњу а Тамо ме дочекаше ка Брата рођена па ми дадоше столицу и брачки цакасмо а Ја питам а шта Бре ви воћекана продајете јербо сам веднуо радња гола ка пиштољ само неки сандуци а Они ми веле ми Продајемо ајкасли. Шта ви је то браћо а они Веле то су аперати за лаћење што год туриш унутра не мож да се уквари ал то је Само за лет оа ја им кажем ви мени дајте два комата нек стоје у Подрум Јер кад вама ваља Ваљаће и мене и тако сам купио два сандука за дванаес иљада а После сам купио и Један бицекл јербо и ми сељаци оће да се моторизујемо а доста смо вала ишли пешке све нам жуљеви искочише по табани.

Натоварим Ја то све на кола и крену за село а пред једну онако ко бакалницу искупио се силан народ па све у потиљак таман и ја да веднем шта је а једна ме Баба нападе зар бре имаш образа да се Гураш а баш ви сељаци сте криви јербо ви је све мало. окани се бре бабо Велим је ја ал она ка зубна болес и ја

се наљутик па дунем ка Пас од топа и одем у Једну радњу где се продају оне лимене каце у које се господа купау а ми сељаци Перемо веш. дајдер ми роћаче три комата ал највеће велим ја не Питам шта кошта а Трговац ми каже зар се бре и ви сељаци купате. наљутик се што ме врећа за моје рођене Паре па седнем на кола и ошнем а одок право у село. избрезобразио се бре народ па Тотије. доста смо ми у гуњу лацкали капуту а сад Има да му То изаће на Нос.

Равајло.

ЕНГЛЕСКА ПРИЧА

Да би се могао фотографисати Мак Дудл треба своје одело колико толико да доведе у ред, тим пре, што ће то бити прва и последња његова фотографија, која треба да остане за успомену потомству.

Зато Мак Дудл, послуша пријатељске савете и сврати једноме кројачу.

— Колико би коштало пеглање ових мојих панталона, упита он.

— Један шилинг, одговори кројач.

— Онда ми испеглајте само једну ногавицу. Фотографисаћу се с профна.

— Колико литара млека даје ваша крвава дневно!
— Осам литара.
— А шта радите с њим!
— Пет литара трошимо ми, а десет продајемо.

Комунална

храника

У НЕЗГОДИ

Београдски љубавници су у великој незгоди где ће убудуће заказивати своје састанке, пошто због скоре зиме зоолошки врт није погодан. Зато се једна група спрема да умоли општину да зоолошки врт ради и зима у пуном опсегу.

РЕШЕН ПРОБЛЕМ

Ове зиме општина неће имати главобоље због грејања трамваја пошто је због гурњаве обезбеђено звоњење путника и на највећем мразу.

ПРОРАДИЛИ АУТОБУСИ

На прузи Берам—Теразије и Чукарица—Академија прорадили су шпедитерска кола која превозе публику само је невоља што су кондуктери арогантни и немају утврђене тарифе.

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа: Штампорија „ЛУЧ“.

Сваке недеље ПРИЧА

Сан Паје практиканта

У прошлу недељу био Паја практикант у селу, на једној сељачкој свадби. Добро се најео и напио, чак је био и коловођа у колу, али када је у среду дошао на дужност (данас сељачке свадбе трају по три дана), служитељ Спаса му веле:

— Госпон Пајо, звао те председник. Млого је љут на тебе.

Јадном Паји отсекоше се ноге. Више жив него мртав уће код председника у собу, који га још са врата, упита:

— Јел', богати, колико код тебе недеља има сати?

— Хм!... Извините, овај, знате господине старешина...

— Нећу да чујем — прекиде га председник. Да знаш, од данас си слободан и можеш по цео дан да водиш коло по свадбама сељачким. Отпуштен си!...

Паји се окрете соба око главе. Где ће сад, очуи зиме, без гроша у џепу. Проклињао је у себи и сат и минут кад га Радивоје позва на ту фаталну свадбу. Оде право кући, а његовој Кристи не знава ни добар дан. Уће у собу и леже.

Паја седи за столом у канцеларији и пише, а звонце од председникове собе зврји ли зврји, али се он не осврће. После читавих десет минута Паја се лено диже од стола и пође код председника. Овај се, као лав у кавезу, шетао по својој соби кад Паја уће:

— Што не долазите кад сам вас звао? — раздера се он, а Паја одговара хладнокрвно:

— Био сам на једном месту!...

— Како смете да напуштате

канцеларију за време службеног рада — избећи се Веља председник. — Где сте били?

— Био сам на једном месту које се у пристојном друштву не говори — одговара Паја и клати се са ногу на ногу.

— И тамо се не остаје цео дан — грми председник.

— То није предвиђено уредбом господине старешина — одговара дрско Паја. — Неком је доста пет минута а мени треба пола сата. Уосталом то зависи и од начина живота. Са мојом практикантском платом ја распалим по проји и пасуљу а...

— Доста! — дрекну председник. Како Ви то са мном разговарате. Шта се мене тичу проја и пасуљ. Ја хоћу да радите а ви можете јести глогније или шунку, то је ваша ствар.

— Тако је то! Ја да радим и једем глогније а Ви да се излежавате и једете шунку — вели Паја иронично.

— Напоље! — разбесне се председник и дограби Пају за руку, али Паја скочи и обори председника па поче да га дави. Председник се спотаче, и паде а Паја га поче да удара песницом вичући:

— Одавно си ми кост у грлу. Све што донесе сељаци узмеш ти а за мене не остаје ни мрве. И још се дереш. Сад ћу бар да те излемам!...

У томе се пробуди, сав у зноју, а обема рукама стегао јорган па га увно као пешкир фотиљаш.

— Вала, и ако је сан, задовољио сам се — уздахну Паја и настави да спава...

Тешка оптунба

— Оптујем овог насилника, господине, зато што ме је на силу пољубио.

— Што му се толико клањаш да ти није случајно шеф.
— Јок море, тај одржава ред пред једном трафиком на Теразијама.

Кад одрастеш кашће ти се само...

— Татице, упита једнога дана мали Перица свога оца — зашто победу претставља увек женска лик?
 — То ти не могу тако једноставно растумачити, одговорио је отац након дугог размисљања, — али ћеш то разумети кад једном будеш ожењен...

— Зашто миси хтела да будем твој љубавник!
 — Зато што би нам то донепо несрећу; ти би био тринаести по реду...

Умесно у очима кућевласника

— И ви кажете да немате никакав интерес за слике? Како ви то објашњавате?
 — Ја сам кућевласник, поштована госпођо, и ја видим само рупе у зиду.

Опет не ваља

Симић је у последње време постао врло солидан човек. Свако вече у осам сати већ је био код куће. Испрва му се жена само чудила, али наједном поче да бесни:
 — То је страшно с тобом, немам сад никада прилике, да своје срцу дам мале одушке.

Из позоришта

Управник: Не разумем вашу љубомору према тој младој глумици. Она игра сасвим скромне улоге, најмање љубавничке. Шта вас дакле раздваја?
 Муж: Двадесет година старости!

— Јесте ли чули да је неки дан ухаћен највећи хотелски лопов?
 — А који је он хотел држао.

Дужник, гласно у каванском друшћу:
 — Од сутра хоћу да отпочнем нов живот.
 Поверилац, уставши иза суседног стола, прилази му и дискретно каже:
 — Лепо! Али претходно би требало да платите дугове из старог живота.

— Како се осећате откако ставујете на периферији?
 — Не питајте! Чим платим уредно кирију, одмах се полиција заинтересује откуда ми тај новац!

Ко чува малог Ивицу?

Госпођа полазећи у варош упућује своју гувернанту да добро пази да се штогод не деси малом Ивици када га буде извела у парк.
 — Не брини ти, мамице! упада у реч мали Ивица. Ништа ми се не може десити, јер с нама је увек по један жандарм. Иди слободно у варош!

Разлика

— Чини ми се да си ме ти узео за жену само зато што сам имала новаца.
 — Грешиш драга. Напротив, оженио сам се с тобом само зато што ја нисам имао новаца.

— Ко те је мало пре назвао магарцем!
 — Неки непознат човек...
 — Па откуда те познаје!

Љубав у песми и прози

— Добар дан, Боро, — поздравља Лела младог и познатог песника и књижевника Бору Бојића, и пружи му руку. Твоја књига је, дакле, ипак изишла, а како чујем и штампана је у приличном броју. Честитам!
 Млади човек се захвалио.
 — А како ти се она допада? — Запита одмах; без сумње њему је много стало до мишљења своје младе пријатељице.
 — Роман је добар. Али љубавне сцене које ти тамо описујеш нису ти баш најбоље успеле, мој драги.
 — Како?!
 — Језик је толико крцат речима и звучан. А затим сликовита романтика, ноћ пуна месечине и славујевог поја — све то даје утисак да ти ниси никад изјавио љубав ниједној девојци.

— Добро, али ја мислим да у једном тако свечаном акту треба да има по мало романтике. Ако човек изјављује љубав некој девојци, тада...
 — Тада он губи сасвим главу, прекиде га Лела и журно настави: — Човек, који својој обожавамој хоће да изјави љубав не употребљава уопште китњасте речи, веруј ми, јер је он у томе моменту много узбуђен. У већини случајева он седи или стоји и немо гледа у своју љубав, а да му са усана не пође ни једна реч.
 Бори би незгодно па поцрвени.
 — Заправо, зашто сам дошао? Ми смо врло добри пријатељи и врло добро се слажемо зар не?
 — Сасвим је тачно.
 — И баш смо као створени једно за друго. На последњој фудбалској утакмици били смо ретко хармоничан пар.
 — И то је тачно, одговори Лела.

...Да и хтео бих нешто да вам кажем, али...
 — Али?... Шта?
 Црвенило на лицу Борином пређе у пурпурну боју.
 — Ја мислим... ја верујем... ја бих се неизмерно радовао ако ти...
 Лела му се наже, смешећи се: — Ти глупане! Па наравно да хоћу!
 — Ах, ти хоћеш, дакле? То је лепо од тебе.
 Тада га Лела ухвати за руку. Ето видиш, како се то догађа приликом љубавних изјава, рече она заједљиво. Један човек стоји ту и не може да нађе згодну реч.
 Бора трже своју руку.
 — Како? Шта? — Шта говориш? шапну он расејано.
 Разочарана Лела га зачуђено погледа. Ја сам мислила... веровала сам... То дакле није требало да буде изјава љубави?
 Бора дрхтајући и сам од узбуђења, дрхтавим гласом изјави:
 — Хм, да — не — не, тако, нисам мислио да изјавим љубав. Ја сам хтео само да те упитам, хоћеш ли да идеш са мном на идућу спортску забаву?

Дођоше и моји пет минута

— Страшно од како дође ова наредба за жене да не добијају дуван пре 4 часа. Овај мој матори просто диже нос и знаш шта ми каже: — Тако ти је то жено, дођоше и моји 5 минута. Шта ћеш власт ме брани.

Наша пошта

Крцуну Мацовићу - Власотинце.
 — Тако пакљиви читаоци требају. Само много је лакше видети у туђем оку три, него у својем брвно. Напиши, бато, добро, па ћемо три пут објавити.
 Малом Стиви. — Покушај да напишеш нешто оригинално, пошто дојадише преписивања.
 Мадам Лели. — Ако је велико навала издајте обожаваоцима купоне и рационарајте потрошњу.
 Кафанским родољупцима. — Кад је вама добро, онда је добро и другима. Зато гледајте само себе.
 Глумици — почетници. — Вашу причу не можемо штампати али је подајте Вашем родитељу. Он ће је најбоље разумети, јер је за њега и писана.
 Р. П. 12. — Лако ћете се задужити кад имате подлогу. Мука је за оне који немају на шта да се задуже.

И он је уметник

— Мој син је велики уметник! Када он дохвати виолину, стотине гледају у њега тронуто!
 — Тек мог сина треба видети! Када он пусти свој инструмент да свира хиљаде више не мисле на свој посао, остављају рад и одахну с олакшањем!
 — Па шта ради ваш син!
 — Управља фабричном сирenom у подне и увече!

— Колико си се пута женио!
 — Три пута. Двапут у Америци и једанпут озбиљно.

МУЖ КОЈИ СЕ ШАЛИ

Досадило се жени што је муж туче и тужила га суду.
 — Зашто тучете жену? упита судија оптуженога.
 — Г. судијо, понекад је само, к'о од шале ударим „шнуфтиком“.
 — Па знате ли ви да се за ове ствари не излази пред суд? опомиње судија тужњу.
 — Бог с вама, господине судија. Не знате ви мога можа. Он нос брише руком. То је његова „шнуфтикла“.

Нове куће

Нови кираџија прикуцава у новом стану на зид ексер да би обесио слику.
 У том неко закуца на врата и у собу уђе сусед.
 — Извините, али да ли бисте били љубазни и дозволили ми да на ваш ексер с друго стране обесим огледало!

— Зашто обарате дрво ножем кад имате секиру!
 — Ја сам плаћен на сат.

Мудрост

У канцеларији једнога предузећа шеф прича некакав виц. Сви се смеју, само други књиговођа остаје озбиљан.
 — Зашто се нисте и ви смејали? — пита га касније шеф.
 — Зашто да се претварам? Првога ћу и онако иступити.

Јана нуварица

Дошао муж у подне на ручак, а млада супруга хоће да се похвали:
 — Знаш, драги, данас сам цело пре подне сама кувала ручак и тек на крају ми је помогла куварница.
 На то ће муж:
 — О, јадница, да ли је могла још нешто да спасе?

А сад...

Господин Паја је много волео децу. Једнога дана сетао се по улици и виде једнога дечака како се мучи да дохвати дугме за звонце. Паја се сажали и притисну дугме. Тада дечак рече:
 — Добро је, чико, ајд сад да ватамо маглу...

Провалник: — Извините што вас узнемиравам! Да ли је ово право сребро!

Треба моћи

— Можеш ли ми позајмити 1000 динара?
 — Могу — али нећу!
 — Што, мислиш ваља да ти нећу хтети вратити?
 — Верујем да хоћеш — али не можеш!
 Учитель је испричао басну о вуку и јагњету.
 — Тако видите да је јагње било паметно вуку га не би појео.
 — Дабоме, рече један шерћо, онда би га појели ми.
 — Ала је ово дивна кућа!
 — Заиста је лепа. Саграђена је новцем људи који су се мучили, знојили, урлали од бола, пљували крв...
 — Па чија је она?
 — Једног зубног лекара.

Лела отступи за један корак и рече:

— Ах, тако!
 — Али ти, знаш ипак, како те ја волим. — Пожури Бора да се исправи. И ја хоћу да ти изјавим љубав, али то сам намеравао да учиним тек на забави. Још раније написао сам све што бих желео да ти кажем. На лицу Леле указа се потсмех.
 — Има ли у твојем говору такође, нешто, о месечини и славујима?
 — Не, односно има.
 — Тада га Лела повуче за уво и опали му један нежан шамар.
 — Ево ти, сада употреби овај концерт за твој идући роман, смејала се она. За читалачку публику може и ово да прође. А сада пољуби ме напокон, ти ретки глупандеру.

Захвалност Скотланђанина

— Ви сте ми спасли живот, млади човече, ја нећу да будем неправичан... промените ми банку...

ПРИЛАГАЧИ за зимску помоћ

Сима „Сиротињска мајка“ — Преклањски „жирата“ шешир.
 Лулу — разочарана распуштеница — слику Ђоке инжињера.
 Јован, рентијер — Нежигосану стотинарку.
 Бранко, кванташ — Једну „кајбу“ полутрулих шљива.
 Верица, гимназисткиња — пицаму Паје судије.
 Бура, штагаст од Цара — Беле гамашне.
 Вукица „виши сталеж“ — Два шпила „реми“ карата и списак дужника.
 Јова, депутат — Поверење својих бирача и народне симпатије.
 Један бивши бан — Своја књижевна дела.
 Мица, кућевласница — 25 комада старих шигаља и један поварен радијатор.
 Сликари, модерниста — Приход са своје изложбе која ће се некад одржати.

На погребу

— Да ли је стари све до последњег часа био при чистој свести?
 — Још не знам. Тек сутра се отвара његов тестамент.

ПЕТИКА РОЈКА одговара

Олгици. — Питате ме да ли може лице да се сачува од мрза и када нема крема. Може и то врло лако. Прати га хладном водом и масирати са лимуном и сапунским прашком.

Младожени. — Ако сте се снабдели у подруму и остави, не треба вам ново одело за свадбу. Уосталом, лепо одело данас носе само шпекуланти.

Каћи. — Линија је још у моди. Најбоље сретство да се она сачува јесте возња трамвајем или возом.

Лепом Ници. — Немојте се бринути. Опасност је да вам се изгуби кокошка или прасе, а ако се жена изгубила њу ћете наћи или ће се сама вратити кући.

Шпирарици. — За паре је лако. Младост ти даје све оно што старије скупо плаћају и то никад успешно.

Гимназисти. — Књигу у шаке па учи. А оно што те интересује мораш сам упознати јер туђе искуство не вреди.

Рентијеру. — Драги господине, ја дајем само косметичко-лирске савете а не разумем се у пласирању новца.

Младој удовици. — Удала сам се пре три године за човека, кога сам волела, али он, на жалост, оде пре годину дана на онај свет. Беше јадник болестан стално и једног дана се изврну и умре... Лепо сам га ожалила и сада вас питам: да ли да се удам или да останем удовица?

Одговор: Младе удовице, које умеју да лепо ожалу мужеве, заслужују да се удају...

Суморној Биљани. — «Волим једног младића студента, младог и лепог као осмех сунца, али он никада неће дознати моје трептаје срца!»

— Па чему, онда та љубав????

Верници. — Не, драго моје дете. Ви сте се пребацили: «Бодљикаво прасе» не прима слике читаоца... а сем тога погрешно сте обавештени да сам ја писац романа «Непобедиво срце»...

Женске вести

ИЗИШЛИ ИЗ МОДЕ

ЕЛЕОНОРА: — Пошто су ови угасили свећу не требају нам више ове њихове драгулије!

Нек те онда гува твоја драга мама

Младић, коме се једна девојка много допадала, предложи овој да се провозају у фијакеру. Нису прошли ни сто метара, а девојка се окрете своме прапиоцу и рече му:

— Чујте ме добро, пре но што се још више удајимо од ва-

роши, хоћу да добро запамтите, да нисам навикла да флертујем. Зато је непотребно да ме хватате за руку и да покушавате да ме пољубите. Да ли вам је довољно јасно то што сам вам казала, драги господине?

Младићу не би право, али јој рече:

— Сасвим ми је јасно.

— Онда, проговори девојка очигледно задовољна, кажите ми куда ме возите сада?

— Вашој кући!

Шта девојке и жене певају

Од дванаесте до четрнаесте године:

„А ти плавниш зоро златна“...

Од петнаесте до шеснаесте године:

„Срце ми болује, не знам шта му је“...

Од осамнаесте до двадесете:

„Ил ме љуби ил' ме се окани“...

Од двадесете до двадесет друге:

„Терај Ленка кад си започела“...

Од двадесет треће до двадесет пете:

„И опет једна година и опет један рок“...

Од двадесет пете до двадесет осме:

„Ала пуца срце у меника, што ми моја не долази дика!“

Од двадесет осме до тридесете:

„Седела сам, чекала сам, девет годин' дана“...

Од тридесет прве до тридесет пете:

„Риналдини, где ћу да те вађем?“

Од тридесет пете до четрдесете:

„Ах, престаните, невине птичице, око мене да летите“...

Од четрдесете до четрдесет и пете:

„Ох, како то, зашто то“...

Од четрдесет пете до педесете:

„Бацала Тода јабуку“...

Од педесете до шездесете:

„Волели се двоје стари“...

Промена

Госпођа Мара стаде пред огледало и рече престашено:
— Емили, ја имам беле косе!
— Добро је, одговори муж, ту фарбу још ниси имала,

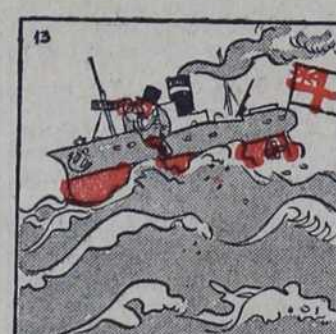
Прича о краљу Ђорђу и његовим министрима

Војници краља Ђорђа добивали су од удружених храбрих противника све више батина и они губише земљу за земљом.

У свом страху замолио је краљ Ђорђе и његов министар своје стране посетиоце да се кане игра и помогну им у њиховој борби. Али та њихова молба била је с огорчењем одбијена.

Сада се краљ Ђорђе у својој великој невољи реши на то да свог министра пошаље к његовом пријатељу и потстрекачу рата Рузвелту у далекој Америци, да тамо замоли за помоћ.

Али Рузвелт је у својој обести и сам био започео рат у ком је од свог противника добио такве тешке батине да није могао ни издалека доста бродова и војника да даде у помоћ краљу који се налази у великој невољи.

Сад су се краљ и његов министар патили последњег сретства. Они одлучише да постану побожни. Бацише се на колена и дан и ноћ певаше корале.

Али Бог је прогледао њихову лицемерност, јер су краљ и његов министар већ и сувише лагали и сувише ала починили на свету.

И тако се догодило оно што се морало догодити без бојјег благослова. Рузвелт је све земље и сва богатства краља Ђорђа стрпао у свој дубоки џеп, те јадном краљу коме је остало само његово острво окренуо леђа.

Последњи војници краља Ђорђа вратили су се гладни и поражени на своје острво. Сада је краљ Ђорђе напустио борбу. Он отпусти свог министра и одлучи да постане пустињак.

На тај се начин многи подјармљени народи опет ослободише. С радшћу и надом гледају они сада у будућност и мирно раде свој посао.

То је Черчилу који није могао да живи без рата и лажи било сувише. Он се срушио и испустио своју душу која је одмах отишла у вакао.